

חַת־ת לַיּוֹם חֲמִישִׁי פְּרָטִית וַיְחִי ט"ז טַבֵּת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֵן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / חֲמִישִׁי עִם רִשׁוֹן

בַּחֲמֵשׁ הַיּוֹם מִמְּשִׁיכִים אֶת הַבְּרָכוֹת שֶׁיַּעֲקֹב מְבָרֵךְ אֶת הַשְּׂבֵטִים לְפָנָיו מוֹתוֹ- גַּד, אֲשֶׁר, נִפְתְּלֵי וַיֹּסֵף
מִקְבָּלִים אֶת בְּרָכוֹתֵיהֶם.

כַּעַת יַעֲקֹב מְבָרֵךְ אֶת גַּד. הוּא מִקְבֵּל בְּרָכָה שֶׁהַשְּׂבֵט שֶׁלּוֹ יִהְיֶה חֶזֶק מְאֹד, שֶׁהֵם יִלְחָמוּ וַיִּנְצְחוּ וְאֵף אֶחָד
מֵהֶם לֹא יִפְגַּע! (וְזֶה בְּדִיּוֹק מֵה שֶׁקָּרָה כְּשֶׁבָּנִי יִשְׂרָאֵל נִכְנְסוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!).

הַבְּרָכָה שֶׁל אֲשֶׁר הִיא שְׂבַנְחָלָה שֶׁיִּקְבַּל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִגְדְּלוּ הַרְבֵּה זֵיתִים, וְהַזֵּיתִים יִשְׁמְשׁוּ כְּמִזוֹן עַל
שְׁלַחְנָם שֶׁל מְלָכִים.

נִפְתְּלֵי מִקְבֵּל בְּרָכָה מִיַּחַדָּת, שֶׁיִּהְיֶה כְּמוֹ אֵילָה: הַפְּרוֹת שֶׁיִּגְדְּלוּ בְּנִחְלָה שֶׁלּוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִגְדְּלוּ
בְּמַהֲרָתָם שֶׁבָּהּ הָאֵילָה רָצָה. וְהַחֲיִלִּים מֵהַשְּׂבֵט שֶׁלּוֹ יִרְצוּ לְהִלָּחֵם בְּמַהֲרָתָם כְּמוֹ אֵילָה. אֲנִשֵׁי נִפְתְּלֵי יוֹדוּ
לָהּ עַל הַבְּרָכוֹת.

יַעֲקֹב אוֹמֵר לְיוֹסֵף שֶׁהוּא מְאֹד נָאֵה בְּיוֹן שֶׁהוּא דָּאֵג לְהַסְתִּיר אֶת אִמּוֹ רַחֵל מֵעֵינָיו עֲשׂוּ הַרְשָׁע, הוּא
נִהְיָ אָדָם חָשׁוּב מְאֹד בְּמִצְרַיִם, הַמְּשַׁנָּה לְמִלָּה.

יוֹסֵף מִקְבֵּל בְּרָכָה שֶׁבְּמִשְׁפַּחָה שֶׁלּוֹ יִהְיוּ הַרְבֵּה יְלָדִים, כְּמוֹ שֶׁהִגִּפוֹן מְלָאָה בְּאֲשֻׁכוֹת עֲנָבִים.

שְׁנֵי בָנָיו מְנַשֵּׂה וְאַפְרַיִם, יִגְדְּלוּ לְהִיּוֹת שְׂבֵט גָּדוֹל כְּמוֹ הַשְּׂבֵטִים הָאַחֲרִים, אֲבָל לֹא תִשְׁלַט בָּהֶם עֵין
הָרַע! (הַרְבֵּי אוֹמֵר שֶׁהִיּוֹת וְכִלְנֹו חֲסִידִים שֶׁל הַרְבֵּי הַרִי"צ שֶׁשְּׁמוֹ יוֹסֵף, גַּם בָּנוּ עֵין הָרַע לֹא תִשְׁלַט).

יַעֲקֹב הַזְכִּיר לְיוֹסֵף שֶׁהָאֲחִים שֶׁלּוֹ לֹא הָיוּ נְחֻמְדִים אֵלָיו, וְגַם פּוֹטִיפָר וְאֲשֶׁתּוֹ. אֲבָל עַדִּין, הַחֲלוּם שֶׁלּוֹ
(הַנְּבוּאָה) הַתְּקִימוֹ, בְּגִלְל שֶׁהוּא בְּטַח בָּהּ. הוּא נִהְיָ הַמְּשַׁנָּה לְמִלָּה, וְדָאֵג לְכָל הַמְּשַׁפָּחָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.

יַעֲקֹב אָמַר לְיוֹסֵף: "הִיּוֹת שְׂבַעֲזָרְתוֹ שֶׁל ה' לֹא שָׁמַעַתָּ לְאֲשֶׁתּוֹ שֶׁל פּוֹטִיפָר וְלֹא עֲבַרְתָּ עֲבָרָה, ה' יַעֲזֹר
לְךָ וְיִדָּאֵג שֶׁיִּהְיֶה מִים בְּשָׂדוֹת שֶׁלְּךָ וְשִׁיּוֹלְדוֹ לְךָ יְלָדִים בְּרִיאִים.

ה' נָתַן לִי (יַעֲקֹב) אֶפִּילוֹ יוֹתֵר בְּרָכוֹת מִלְּאֲבוֹתָיו! אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק קִבְּלוּ בְּרָכָה רַק עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל
כְּמוֹ שְׂאֵמִי רָצָתָה אֲנִי קִבְּלָתִי בְּרָכָה לְהַתְּפַשֵּׁט לְכָל עֵבֶר. אֶת הַבְּרָכוֹת הָאֵלֶּה אֲנִי נוֹתֵן לְיוֹסֵף".

תהלים / יום ט"ז לחדש פֶּרָקִים ע"ט- מ"ב

בפרק פ' דוד המלך אומר: "גִּפְּוֹן מִמְצָרִים תִּסִּיעַ, תִּגְרַשׁ גּוֹיִם וְתִטְעֶנָּה" – לקחתם גִּפְּוֹן מִמְצָרִים, סלקת את הגוים ונטעת אותה.

הפסוק הזה מדבר על היהודים ומשוה אותם לגִּפְּוֹן. ה' הוציא אותנו ממצרים "ונטע" אותנו בארץ ישראל.

האדמו"ר הקודם- הרבי הרי"צ אמר מאמר על פסוק זה ובהמשך הרבי הסביר אותו. חכמים אומרים שהסבה היחידה שמעבירים גִּפְּוֹן היא כדי לנטע אותה במקום בו תצמח טוב יותר. ה' שם את היהודים במקום חדש מפיו ששם תהיה להם עוד יותר הצלחה.

כך היה כאשר ה' הוציא את בני ישראל ממצרים והביא אותם לארץ ישראל, וכך זה כאשר ה' שם אותנו בהשגחה פרטית במקום חדש. הדבר נעשה כדי שתהיה לנו הצלחה בהבאת היהדות למקום החדש, כמו "הגפון" שמצמיחה "יין" שמשמח את כל מה שסביב.

תניא / פרק י' (ט"ז טבת שנה מעוברת)

בהתחלת התניא, לומדים שישנם שני סוגים של צדיקים : צדיק גמור שאוהב את ה' הכי הרבה שיכול להיות, וצדיק שאינו גמור – שאוהב את ה' מאד , אבל לא כמו צדיק גמור.

אנחנו יכולים לקרוא לצדיק גמור- "צדיק וטוב לו" (שהוא ממנה על הטוב) ולצדיק שאינו גמור, אנו יכולים לקרוא "צדיק ורע לו" (שהוא ממנה על הרע) וזאת בגלל שלצדיק וטוב לו אין יצר הרע בכלל, הוא הפך אותו ליצר טוב!

צדיק ורע לו הוא צדיק שאינו גמור, עדין יש לו יצר הרע, אבל אין ליצר כח לפעל עליו.

האדמו"ר הזקן אומר שישנן דרגות שונות של צדיק שאינו גמור (צדיק שיש לו יצר הרע, אבל היצר לא יכול להלחם בו) הכל תלוי עד כמה חזקה האהבה שלו לה'! (היצר הרע יכול להיות מאד מאד קטן אבל כל עוד ישנו אפילו מעט מהיצר הרע, הוא עדין נקרא צדיק שאינו גמור).

היום יום / ט"ז טבת

יכול להיות קשה לנשמה להרגיש רוחניות. העולם מלא בכל כך הרבה "קלפה" ושטויות! ביחידות הצמח צדק אמר לחסיד ששמו ר' הענדל על שלושה חלקים של התורה שיכולים לעזור לנשמה שלו:

1. בשהנשמה רוצה להרגיש קרוב יותר לה' ולא תקועה בהבלי העולם, **ללמד זהר**. (גם חסידות, שכן היא מסבירה חלקים נרחבים מהזהר).

2. בשהנשמה רוצה להגיע למצב של התלהבות והתרגשות על ה' ועל מצוותיו, **ללמד מדרשו!** (מדרש מספר לנו ספורים יפים שיכולים לרגש אותנו ומזכירים לנו על כל מה שה' עושה עבורנו).

3. בשהנשמה מרגישה שהיא "מלכלכת" מדברים בעולם, **לומר תהלים** ולבכות לה' פיון שאתה מרגיש באלו הנשמה שלך תקועה בכלא.

ספר המצוות / מצות לא תעשה רמ"ה

המצוה היומית, מצות לא תעשה רמ"ה, היא שאסור לגזל מאדם אחר. מה ההבדל בין גנבה לגזלה?

גנבה - אדם לוקח מאדם אחר בצורה נסתרת, וגזלה - לקחת מאדם אחר בכח ובגלוי. שניהם אסורים כמובן.

רמב"ם / הלכות גזלה ואבדה פרקים א', ב', ג'

היום מתחילים ללמד את ההלכות ביצד הגזלן צריך לשלם חזרה את מה שגזל.

פרק א' - מלמד מהי גזלה, ואת הכללים ביצד הגזלן משלם חזרה. (עליו להחזיר את הגזלה שגזל). לומדים גם שאסור לקנא במשהו שיש לאדם אחר ולנסות לגרם לאדם השני למכור אותו. התורה אומרת שאם אדם עושה כן, הוא יגיע בסופו של דבר לגזלה.

פרק ב' - מסביר שבאמת גזלן צריך להחזיר בדיוק את מה שגזל. אם גזל קרש, והשתמש בו כדי לבנות בית, עליו באמת לפרק את כל הבית כדי להחזיר את הקרש שגזל. אולם חכמים לא רצו להקשות על הגזלן להחליט לעשות תשובה, לכן אשרו לו לשלם חזרה את שווי הדבר שגזל במקום להחזיר את הדבר עצמו. לומדים הלכות רבות מה קורה אם הדבר שגזל שוה יותר כעת מאשר בזמן בו נגזל.

פרק ג' - מלמד איך הגזלן צריך לשלם במקרה שהדבר שנגזל שוה כעת פחות כסף ממה שהיה שוה בעת שנגזל.

דרכי החסידות / צבאות ה'

פעם היתה ילדה קטנה שהלכה עם אבא שלה ל770. אבא שלה בדיוק קנה לה מתנה - סכה עם הסמל של צבאות ה'! הוא רצה שהיא תענד אותה כשהיא הולכת ל770. הילדה הקטנה התבישה לענד את זה, וסרבה! לבסוף, אחרי תחנונים רבים מצד אביה, היא הסכימה לענד את הסכה. אבל רק על החצאית שלה, לא על החלצה.

הנה, הרבי נכנס ל770! הרבי הסתפל על הילדה הקטנה וחיף. הרבי עשה סימן בידי להראות לה שהיא לא צריכה להתביש לענד את סכת צבאות ה'. אחרי שהרבי עבר לידה, הרבה חסידים באו מהר לאבא כדי לראות שהוא מעביר את הסכה למעלה, לחלצה.

עכשו הילדה הקטנה היא שליחה גאה! עוזרת להרבה יהודים לקיים עוד מצוות! האם אתם גאים להיות חילים בצבאות ה'?

גאולה ומשיח / מתי משיח יבוא?

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הצמח צדק שמע פעם חסידים מדברים על משיח. הם אמרו: מי יודע מתי משיח עומד להגיע? הצמח צדק אמר להם: כן מדבר בלעם.

החסידים מאד הפתעו והצמח צדק הסביר: "בנבואת בלעם הוא מדבר על משיח כדבר שיקרה בעוד הרבה זמן - אראנו ולא עתה, אשורנו ולא קרוב, אבל יהודי לא אמור לחשב כן על משיח. אנו מקוים ומצפים שמשיח יבוא היום!

(מגולה לגאולה עמוד 136, חסידים איין משפחה #298)